

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.I.126/2017/13. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2018. évi március hó 6. napján megtartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádltott neve** ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2017. évi szeptember hó 18. napján kihirdetett 26.B.148/2017/28. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlott terhére rótt bűncselekményt a Btk.176.§./1/ bekezdés III. fordulat, /3/ bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősíti.

A szabadságvesztés tartamát 10 /tíz/ évre enyhíti.

Az eljárás során lefoglalt és a 100230002-01451715-21000005. számú letéti számlára befizetett 1.400.000 Ft-ra elrendelt vagyonekhozást mellőzi, a lefoglalást megszünteti, kiadni rendeli a vádlottnak, azzal, hogy azt visszatartja a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A **vádltott neve** vádlott által a 2017. szeptember hó 18. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s :

A Győri Törvényszék a 26.B.148/2017/28.szám alatti ítéletével **vádltott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ /1/ bekezdés IV. fordulata és a /3/ bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében. Ezért, mint visszaesőt 14 év szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani. Kimondta, hogy a vádlott a szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátható. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Elrendelte a Budaörsi Városi Bíróság 2011. július 14.napján jogerős 8.B.442/2008/277.szám alatti ítéletével kiszabott 4 év 2 hónapi börtönbüntetésből felfüggesztett 2 év 1 hónapi börtönbüntetés utólagos végrehajtását. Felhívta a Budaörsi Járásbíróságot, hogy a fenti ítélet kapcsán az előzetes fogvatartás utólagos beszámításáról különleges eljárás keretében rendelkezzen. Az eljárás során lefoglalt 1.400.000 Ft-ra vagyonekhozást rendelt el. A vádlott ... típusú gépjárművét és a lefoglalt kábítószeret elkobozta, a bűnjeljegyzék 8. és 9. tételszáma alatt szereplő rendszámablák lefoglalását megszüntette és azokat a kiállító holland hatóság részére megküldeni rendelte, míg a további bűnjeleket a lefoglalás megszüntetését követően megsemmisíteni rendelte. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen **vádltott neve** vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva folytatta le a bizonyítási eljárást. A felvett bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg kellő mértékben eleget téve indokolási kötelezettségének is. A tényállás alapján helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak. Utalt arra, hogy a törvény a kábítószer-kereskedelem esetén a különösen jelentős mennyiségre elkövetést, mint minősítő körülményt nem szabályozza, így azt kell értékelni súlyosító körülményként, hogy a vádlott a jelentős mennyiség alsó határát 312-szeresen meghaladó kábítószerre követte el a bűncselekményt. További súlyosító körülményként kérte értékelni az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottságát is. Álláspontja szerint a kiszabott büntetés arányban áll a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel is, így annak enyhítése nem indokolt. Eltérő jogi indokolás mellett törvényesnek ítélte a gépkocsi elkobzására vonatkozó rendelkezést, hivatkozva e körben arra, hogy az elkobzás jogi alapját az adja, hogy a járművet, melyben a vádlott a kábítószer szállította, előzetesen a bűncselekmény megvalósítása érdekében átalakították.

A vagyoneklobzással érintett 1.400.000 Ft vonatkozásában amellet érvelt, hogy az nem hozható egyértelműen összefüggésbe a bűncselekménnyel, de az elsőfokú bíróság meggyőző indoklását tekintve nem adható ki **A.A.** egyéb érdekelt részére sem, ezért azt a Be.157.§ /1/ bekezdése szerint a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására indokolt visszatartani. Ezekkel a módosításokkal egyebekben a törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

vádlott neve vádlott másodfokú eljárásban meghatalmazott védője a felmentést célzó fellebbezést írásbeli beadványában a vádlott fellebbviteli eljárásban csatolt írásbeli vallomására figyelemmel eltérő tényállás megállapítása, a vagyoneklobzás mellőzése, eltérő minősítés és a kiszabott büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 351.§ /2/ bekezdés b/ pontjában írt okból megalapozatlan, mely csak a másodfokú eljárásban felvett bizonyítással, ennek eredményeként részben eltérő tényállás megállapításával orvosolható.

Az 1/2007.számú BJE határozatra valamint több eseti döntésre hivatkozva vitatta a védő a cselekmény minősítését is arra az álláspontra helyezkedve, hogy a tárgyalás anyagává tett bizonyítékokból nem lehet arra következtetni, hogy a vádlott kereskedéssel valósította meg a kábítószer-kereskedelem büntettét. A tényállásban írt magatartás a forgalomba hozatali magatartás részeként, a tettenérés folytán értelemszerűen annak kísérleteként értékelendő, hiszen a kábítószer nem került be a kereskedelmi forgalomba, mely utóbbi ténnyel válik a cselekmény befejezetté. Így a vádlott a Btk. 176.§ /1/ bekezdés III. fordulatába ütköző és a /3/ bekezdés szerint minősülő forgalomba hozattal, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének kísérletét valósította meg. A fellebbezés indokolásának harmadik részében hivatkozott arra, hogy osztja a fellebbviteli főügyészség arra vonatkozó érveit, hogy a lefoglalt 1.400 000 Ft-ra nézve vagyoneklobzás nem alkalmazható, ugyanakkor álláspontja szerint egyetlen konkrét bizonyíték sem szól az ellen, hogy az adott összeg nem **A.A.** tulajdonát képezte volna. Ezért elsősorban a pénzösszeg lefoglalásának megszüntetésére és **A.A.** részére történő kiadására tett indítványt. Másodlagos kérelme ezzel kapcsolatosan az volt, hogy amennyiben a fenti érveket az ítéletábra nem tudja osztani, úgy a pénz közös vagyoni jellegére tekintettel a lefoglalás megszüntetését követően azt fele- fele arányban rendelje kiadni a vádlottnak illetve **B.B.**nak azzal, hogy csak a vádlottnak kiadandó 700.000 Ft-ot tartja vissza a bűnügyi költség megfizetésének biztosítására. A kiszabott büntetéssel kapcsolatosan a védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott mellett szóló enyhítő körülményeket egyáltalán nem vette figyelembe, így nem értékelte, hogy a kábítószerből semmi nem került be a forgalomba, valamint hogy a vádlott hosszabb időt töltött előzetes letartóztatásban. A két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodást álláspontja szerint

az elsőfokú bíróságnak nagyobb nyomatékkal kellett volna értékelnie különös tekintettel arra, hogy a kisebbik gyermek csupán pár hónapos volt az előzetes letartóztatás elrendelésekor. Hivatkozott emellett arra, hogy a vádlott írásbeli vallomásra figyelemmel immár további enyhítő körülményként értékelendő az őszinte megbánó beismerő vallomása, az eltérő minősítés mellett pedig az is, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt. Ezen enyhítő körülményekre tekintettel az első fokon kiszabott büntetés rendkívül eltúlzott, ezért a védő az indítványa szerinti minősítésre is figyelemmel a büntetés jelentős mértékű enyhítését és a szabadságvesztés börtön fokozatban történő meghatározását kérte, indítványozva egyben, hogy az ítélet tábla tartson tárgyalást, a Be.118.§ /3/ bekezdésének II. fordulata szerint a vádlott írásban tett vallomását csatolja az iratokhoz és azt a másodfokú tárgyaláson felolvasás útján tegye a tárgyalás anyagává, valamint amennyiben a vádlott vallomást kíván tenni, az ítélet tábla biztosítson erre lehetőséget.

A vádlott a másodfokú eljárásban írásbeli nyilatkozatot tett.

A másodfokú eljárásban megérkezett az ítélet táblához a holland hatóságok felé megküldött jogsegélykérelem alapján elvégzett eljárási cselekmények iratanyaga is, ezért a másodfokú bíróság az ügyben tárgyalást tűzött annak ismertetése céljából, helyt adva a védelem bizonyítási indítványának is, lehetőséget adott a vádlottnak, hogy az írásbeli nyilatkozatára is figyelemmel vallomást tehessen. Előre kell bocsátani, hogy az ítélet tábla a vallomástételt nem az elsőfokú ítélet megalapozatlansága miatt engedélyezte, hanem mert az írásbeli nyilatkozatból kiindulva a vallomás a tényállás szempontjából olyan új adatokkal is szolgálhatott, amely az elsőfokú bíróság előtt nem volt ismert, másrészt a vádlott a kihallgatás keretében élhetett azzal a lehetőséggel is, hogy érdemben nyilatkozik a jogsegély keretében beszerzett bizonyítás anyagára.

A másodfokú tárgyaláson ekként ismertette a C.települési Rendőrkapitányságon 2017.augusztus 28.napján kihallgatott **D.D.** marokkói illetőségű, de Hollandiában élő személy tanúkénti kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet, melyben a tanú előadta, hogy a **1.** nevű céget, mint egyszemélyes vállalkozást működtette 2011-től, de az autókereskedéssel időközben felhagyott. A **X.** rendszámú ... gépkocsit egy autójavító cégtől vásárolta 900 euro-ért, levizsgáztatta, majd lemosta és kitisztította. A gépkocsit egy külföldi férfinak adta el, aki azt a saját nevére íratta. A vevő az 1.400 euró vételárat készpénzben fizette ki. A kihallgatás során a hatóság közölte vele azt a tényt, hogy a gépkocsiban, amely 2016.március 16.napjától **vádlott neve** nevében van, 2016.március 17-én a hegyeshalmi határátkelő helyen jelentős mennyiségű kábítószerrel találtak. Ezzel kapcsolatosan a tanú nem tudott elmondani semmit, tagadta, hogy a kábítószerhez köze lenne és közölte azt is, hogy az eladáskor nem volt kábítószer a kocsiban, hiszen azt a takarítás során minden bizonnyal észlelte volna.

A jogsegély keretében a főügyészség által feltett kérdésekre adott válaszában a holland rendőrség azt a tájékoztatást adta, hogy a Holland Közlekedési Hatóság nyilvántartása szerint a **X.** forgalmi rendszámú, piros színű ... típusú autó 2016.március 16-tól **vádlott neve** tulajdonos nevében van, 2015.december 9. és 2016.március 16.napja közt a gépkocsi **D.D.** nevében volt, aki tulajdonosa volt a 1. Autókereskedésnek C. településen. Az autókereskedés itt már a jogsegély teljesítésének idején nem volt megtalálható. **D.D.** ellen és a H.I. Autókereskedéssel kapcsolatosan nem folyt és jelenleg sem folyik eljárás kábítószerrel való visszaélés ügyében.

A másodfokú tárgyaláson **vádlott neve** vádlott úgy tett vallomást, hogy felolvasta az írásbeli nyilatkozatát. Ennek lényege röviden az volt, hogy a vádlott a korábbi következetes tagadását feladva elismerte, hogy bekapcsolódott egy kábítószer forgalmazói magatartásba, tisztában volt azzal, hogy az általa szállított igen komoly mennyiségű kábítószer forgalmazásra kerül, amikor

előadta, hogy 2015. év elején megismerkedett egy török-marokkói származású férfival, aki szintén autók exportjával foglalkozott. Autóértékesítések kapcsán havonta-két havonta találkoztak, barátok lettek. 2016.március 14-én ez az **E.E.** nevű férfi szívességet kért tőle, mégpedig azt, hogy egy gépkocsit, benne kábítószerrel hozzon el Magyarországra. Másnap találkoztak, amikor elmondta, hogy kb.30.000 tabletta lesz a kocsi, melyből 20.000 db a szélvédő alá lesz elrejtve. A gépkocsi hazahozatalát teljesen ingyen, barátságából vállalta el. A gépkocsit maga vásárolta saját pénzén, arra azonban anyagi fedezete semmiképpen nem lett volna, hogy a kábítószer is saját céljára, saját érdekében megvásárolja. E.E. annyit mondott neki indulás előtt, hogy a kábítószer Magyarországon veszi át tőle, annak további sorsáról ezen kívül nem volt tudomása.

A másodfokú tárgyaláson a vádlott védője az írásbeli fellebbezés lényeges elemeit kiemelve, azt összefoglalva tartotta meg perbeszédét.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a másodfokon felvett bizonyításhoz képest is fenntartotta az átiratban foglaltakat hivatkozva arra, hogy ezen bizonyítékok csak megerősítik az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységének helytállóságát. A jogsegély keretében kihallgatott tanú vallomása a tényállás szempontjából teljesen irreleváns, a vádlott sem mondott többet, újat, ami annak megváltoztatását indokolná. A cselekmény minősítését illetően kifejtette, hogy az igazodik a kialakult bírói gyakorlathoz és megfelel az 1/ 2007. számú Jogegységi határozatban írtaknak is. A vádlott kereskedés céljából szerezte be, hozta be az országba a kábítószer, így a cselekménye befejezett alakzatú kábítószer-kereskedelem büntette. A kiszabott büntetés arányos, semmiképpen nem tekinthető eltúlzottnak a vádlott terhére értékelt nagyszámú és nyomatéku súlyosító körülmények mellett. Hivatkozott emellett arra is, hogy az elsőfokú bíróság logikus indokolás eredményeként vonta le azt a következtetést, hogy a lefoglalt készpénz nem **A.A.** tulajdona, így neki nem adható ki, ugyanakkor a vádlott és **B.B.** sem hivatkozott az eljárás során ez ideig arra, hogy az a közös tulajdonukat képezte volna, így az ezzel kapcsolatos védelmi érvelés sem foghat helyt.

A vádlott a másodfokú tárgyaláson csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra beleértve a fenti bizonyítási anyagot is a törvényszék ítéletét és - a védelmi kifogásokra is figyelemmel - az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be.348.§ /1/ bekezdése értelmében. Olyan eljárási hibát, hiányosságot, mulasztást a másodfokú bíróság sem a nyomozati munkában sem az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárásában nem talált, amely miatt bármely bizonyítékot ki kellett volna rekeszteni a bizonyítéki körből. A gépkocsi lefoglalásakor kétségtelen, hogy a nyomozóhatóság elmulasztotta a járművet hatósági pecséttel ellátni, a gépkocsi tárolása azonban olyan körülmények közt, zárt, ellenőrzött helyen történt, amely kizárta, hogy abban utólag bárki kábítószer helyezhessen el. Meg kell jegyezni, hogy a második szemle alkalmával megtalált kábítószerre nézve a másodfokú eljárásban már a védelem részéről sem történt ilyen hivatkozás.

Az elsőfokú bíróság az eljárás folytonosságára vonatkozó szabályokat betartotta, az eljárás résztvevői szembesülhettek a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, melyekkel a törvényszék rendkívül alaposan, részletesen foglalkozott. Nincs sok eleme a vádlottat terhelő adatoknak, a cselekmény motívumát nem sikerült feltárni, de e szempontból igen fontos jelentőséggel bír a Készenléti Rendőrség Nemzeti nyomozó Iroda Felderítő Főosztály Bűnszervezetek elleni Osztályához egy magát megnevezni nem kívánó személynek a 2016.március 17-én 10 óra 40 perckor érkezett telefonos bejelentése, amelyben név szerint megnevezte Pásztor Imrét, mint aki egy bordó színű, holland ideiglenes rendszámmal ellátott ... típusú gépkocsival ezen a napon kábítószer szállít Hollandiából Magyarországra. Ezt követően történt a nyomozóhatóság részéről a tettenérés,

a házkutatás, szemle megtartása, a kábítószer egy részének megtalálása, lefoglalása. Ezen eljárási cselekményekről készült okiratok a tényállást, lényegét tekintve már megállapíthatóvá tették. További adatokkal szolgált a történetek teljeskörű feltárásához az 1.számú tanú, aki jelezte a Fővárosi Főügyészség felé, hogy az ügygel kapcsolatosan érdemi információkkal rendelkezik. Ezt követően került sor a rendőrhatalóság részéről a meghallgatására, majd a pótszemle megtartására, amelynek során, ahogy arról az 1.számú tanú nyilatkozott, a lefoglalt gépkocsi jobb első ülés előtt található műszerfal részén a nyomozóhatóság valóban még további kábítószerrel talált fel, majd foglalt le. Ezután hallgatta ki a nyomozóhatóság az 1.számú tanút, majd vegyészszakértő, és nyomszakértő bevonására került sor arra nézve, hogy a lefoglalt tabletták kábítószernek minősülnek-e, ha igen mennyi a hatóanyag-tartalmuk, illetve, hogy közös eredetük, származásuk kimutatható-e. Ez a szakértői anyag teljeskörű, nehezen támadható. Az elsőfokú bíróság ezt a bizonyítékhalmazt az eljárási szabályoknak megfelelően tárgyalás anyagává tette, kihallgatta továbbá az 1.számú tanút kihallgató és a pótszemlét vezető **F.F.-t**, a rendőri jelentést készítő **G.G.-t**, valamint zártkörű távközlő hálózat útján az 1.számú tanút. Ezen bizonyítékokat egyenként és összességében is alaposan megvizsgálta számot adva bizonyítékértékelő tevékenységéről is. A másodfokon felvett bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból nem kellett mellőzni egyetlen megállapítást sem, ugyanakkor ahhoz nem volt mit érdemben hozzátenni sem. A vádlott a vallomásaiban felhagyott ugyan a korábbi következetes tagadásával, elismerte, hogy valamilyen szinten bekapcsolódott a kábítószer forgalmazásba, tisztában volt azzal, hogy az általa szállított kábítószer forgalmazásra kerül, egyéb plusz információval azonban, amely miatt a tényállást ki kellene egészíteni nem szolgált. A vallomásával lényegében csupán megerősítette, leigazolta, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló értékelése révén rögzítette ítéletében a büntetőjogi felelősség megállapításához szükséges tényeket.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére. A vád és a védelem részéről is hivatkozás történt az 57. számú Büntető Kollégiumi véleményre és az 1/2007.számú Büntető Jogegységi határozatra a kábítószer forgalomba hozatala és az azzal való kereskedés elhatárolási kérdéseire nézve. Ezekből kiindulva a bíróságnak minden esetben a konkrét tényállást kell vizsgálnia, abból kell levonni az adott következtetéseit. Ahogy az ítélet tábla már fentebb utalt rá, a rendelkezésre álló bizonyítékokból a teljes eseménysornak csak a törvényszék által rögzített szeletét lehetett megállapítani. A hatóságoknak nem sikerült felderíteni, hogy a vádlotthoz milyen körülmények közt került a kábítószer, ki adta át azt a részére, pontosan hova kellett volna szállítania, kinek kellett volna átadnia, mi lett volna a kábítószer további sorsa. A kapcsolatrendszer, a kereskedői hálózat ismeretének, a vádlott azon belül elfoglalt helyzetének, szerepének hiányában, vagy annak ismerete nélkül, hogy a vádlott saját érdekkörében már megkezdte, vagy éppen ezen cselekménnyel próbálta megkezdeni a kábítószer kereskedői tevékenységet nem lehet más következtetést levonni, mint, hogy forgalomba hozatali céllal szállította a kábítószerrel. Ugyan a főügyészség a vádlottat a Btk. 176.§ /1/ bekezdés IV. fordulója szerinti kereskedéssel vádolta meg, de nyilvánvalóan maga is érezte, hogy ennek az elkövetői magatartásnak a megállapításához nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték, hisz ez esetben a vádlott az adott cselekményével a kábítószer-kereskedelem befejezett alakzatát valósította volna meg, ehelyett maga is csak kísérletként értékelte azt. További tények ismerete nélkül pusztán a kábítószer igen komoly mennyiségéből nem lehet következtetni a kereskedői magatartásra.

Ezért az ezzel kapcsolatos védelemi indítványt az ítélet tábla is osztotta, maga is úgy látta, hogy az adott tényállásból nem lehet más következtetésre jutni, minthogy a vádlott a kábítószerrel Magyarország területén forgalomba kívánta hozni. Ennek akadályát képezte a tettenérés, a kábítószer lefoglalása, így a cselekmény kísérleti szakban maradt. Meg kell jegyezni, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének idevonatkozó jogi indoklása hiányzik, az ítélet nem tartalmaz semmit

arra nézve, hogy milyen tényekből, körülményekből jutott arra a következtetésre a törvényszék, hogy a vádlott tudottan egy kábítószer kereskedői tevékenység részeseként járt el. Kizárólag jogi oldalról megközelítve csupán azt rögzítette az ítélet 28. oldal 4. bekezdésében, hogy a vádlott a kábítószer annak érdekében szerezte meg, hogy „forgalomba hozatal céljából azt Magyarországon hozzáférhetővé tegye más személy vagy személyek számára”.

A forgalomba hozatallal elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette azonban kétségkívül megállapítható a vádlott terhére, hisz saját, másodfokú eljárásban tett vallomása szerint is tudata átfogta, hogy tevékenysége milyen következményekkel jár, az általa szállított kábítószer be fog kerülni a kereskedelmi forgalomba. Azzal is tisztában volt, hogy igen nagy mennyiségű kábítószerrel van szó, még ha a pontos mennyiséget, annak tényleges hatóanyagtartalmát nem is ismerte. Mindez utóbbi körülmény azonban büntetőjogi felelősségére, a cselekmény adott minősítésére nincs kihatással.

Mindezekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be.372.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, a **vádlott neve** vádlott terhére rótt bűncselekményt a Btk.176.§. /1/ bekezdés III. fordulat és a /3/ bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítette.

Itt jegyzi meg az ítélet tábla, hogy a törvényszék az adott minősítés mellett is tévesen nevezte meg a bűncselekményt, hisz a kábítószer-kereskedelem büntettének minősülő cselekményeknek nem minősítő körülménye a különösen jelentős mennyiség. Mindez a büntetés kiszabásakor értékelendő csupán a jelentős mennyiségre elkövetett bűncselekmény esetében.

A törvény a vádlott terhére rótt bűncselekményt 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni, melynek a büntetés kiszabásánál irányadó középértéke 12 és fél év. A vádlott által szállított kábítószer mennyisége a fenti minősülésű cselekmények esetében is kirívó, 312-szeresen haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Erre tekintettel, ha csak ezt a körülményt tekintjük az elsőfokú bíróság által kiszabott, a középértéket meghaladó 14 év szabadságvesztés büntetés eltúlzottnak egyáltalán nem mondható, a büntetés kiszabás egyik követelményének a tetterányosságnak megfelel. Ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni a vádlott a másodfokon előadott, lényegében a felelősségét nem hárító beismerő vallomását. A büntetés enyhítésének irányába hat a cselekmény enyhébb megítélésű minősítése is, amely a bűnösség fokát is jelentősebben csökkenti. Nem lehet megkerülni mindemellett azt a körülményt sem, hogy a vádlott visszaeső, a terhére rótt bűncselekményt a korábbi, részben felfüggesztett szabadságvesztésének próbaideje alatt követte el, de ebből következően jelen ügyben a feltételes szabadság kedvezményéből is kizárt, a korábbi szabadságvesztés felfüggesztett részét is le kell töltenie. A vádlott korábbi életvezetését, családi háttérét, életkorát tekintve azonban büntettet előélete ellenére sem tekinthető olyan személynek, aki folyamatosan, tudatosan, következetesen szembe helyezkedne a társadalmi elvárásokkal. A cselekmény enyhébb megítélésére, kísérleti szakban maradására tekintettel a tárgyi súly is jelentős mértékben csökkent, a védett jogi tárgy, az egészség veszélyeztetése nem sérült azáltal, hogy a kábítószer a lefoglalása folytán nem került be a kereskedelmi fekete piaci forgalomba. Mindezekre tekintettel látott lehetőséget az ítélet tábla a büntetés enyhítésére és az első fokon kiszabott büntetést 10 évre mérsékelte, amely büntetést ebben a tartamban is alkalmasnak talált, - figyelemmel az egyéni büntetési célokra is - a generálpreveníós célok biztosítására. Ebből azonban az is következik, hogy további enyhítésre nem látott lehetőséget, a büntetés ennél nagyobb mértékű mérséklése a büntetést már törvénysértően súlytalanná tenné.

A vagyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést illetően az ítélet tábla is osztotta a vád és a védelem ezzel kapcsolatos felvetéseit. Adatok hiányában a lefoglalt 1.400.000 Ft-ot ítéleti bizonyossággal nem lehet összefüggésbe hozni a bűncselekménnyel, nem lehet a kábítószer-kereskedés idejéhez köthetőnek tekinteni. A pénz jogi sorsát illetően azonban az elsőfokú bíróság A.A. egyéb

érdekeltként fellépő nyilatkozatai mentén végig elemezte az összes adatot, foglalkozott **A.A.** anyagi helyzetével, vizsgálta a lefoglalt bankjegyek sorszámain, a pénz **B.B.**-nél történő elhelyezésének körülményeit. Erre vonatkozó logikus mérlegelését a másodfokú eljárásban alappal támadni nem lehet, hisz adott megállapításától, miszerint a lefoglalt készpénz nem **A.A.** tulajdonát képezi, ezzel ellentétes döntésre, csak a másodfokú eljárásban tilalmazott felülmérlegeléssel lehetne eljutni. Összegezve tehát, az ítéletábra megállapította, hogy a lefoglalt készpénz vonatkozásában nincs törvényi alapja a vagyonek kobzásnak, ugyanakkor **A.A.** részére sem adható ki, így a lefoglalást a Be.155.§ /1/ és /2/ bekezdése alapján megszüntette, kiadni rendelte a lefoglalást elszenvető **vádltt neve** vádlottnak azzal, hogy a Be. 157. /1/ bekezdése szerint az őt terhelő bűnügyi költség megfizetésének biztosítására visszatartotta.

Helytállónak ítélte az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség indítványát a ...gépkocsi elkobzására vonatkozó rendelkezés jogi indoklására nézve is. A gépkocsi szemléjéről készült jegyzőkönyv és fényképmelléklet alapján megállapítható, hogy abban a kábítószer szállítása érdekében átalakításokat végeztek, vagyis a jármű a bűncselekmény elkövetésének ezáltal az eszközévé vált, ez a körülmény adja az elsőfokú bíróság által alkalmazott elkobzás jogi alapját.

Ahogy arra a törvényszék utalt, a vádlott korábbi büntetésével kapcsolatosan a Budaörsi Városi Bíróság valóban nem tartotta szem előtt a Legfelsőbb Bíróság 53/2007.BK véleményében foglaltakat, mely szerint főszabályként felfüggesztett szabadságvesztés és pénzmellékbüntetés kiszabása esetén az előzetes fogvatartásban töltött időt a felfüggesztett szabadságvesztésbe kell beszámítani, ezért a törvényszék ugyan szokatlan formában, de nem kifogásolhatóan hozta meg döntését, amikor arról rendelkezett, hogy a jelen ügyben hozott ítélet jogerőre emelkedését követően megkereséssel jelzi a Budaörsi- most már- Járásbíróságnak a Be.576.§-a szerinti különleges eljárás lefolytatásának indokoltságát.

Az elsőfokú ítélet további rendelkezései törvényesek, ezért az ítéletábra egyebekben azt a Be.371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk.92.§ /1/ és /2/ bekezdésén alapszik.

Győr, 2018. március 6.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
előadó bíró

Dr. Élő András sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2017.szeptember 18. napján kelt 26.B.148/2017/28.szám alatti ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2018. március 6.

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

